

ІНФОРМАЦІЙНО-ПСИХОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА ОСОБИСТОСТІ

Рублик Ю.О.

студентка групи ТКМ-51

Маніна Л.І.

к.т.н., доцент.

кафедри технологічного обладнання харчових виробництв і торгівлі

Єльніков А.С.

старший інженер лабораторії

Полтавський університет економіки і торгівлі

м. Полтава

Аналізуючи зміст терміна „безпека” дослідники приходять до висновку, що у суспільній свідомості це поняття ототожнюється не стільки з „відсутністю загроз”, як зі станом, почуттями та переживаннями людей. Загалом із поняттям „безпека” асоціюється стан та почуття перебування в безпеці, відсутність тривоги чи стурбованості, упевненість, стабільність.

В різноманітних уявленнях про безпеку акцент робиться передусім на почуттях та переживаннях, пов'язаних із становищем людини на даний момент та її перспективами на майбутнє. Психологічна безпека визначається як стан суспільної свідомості, при якому суспільство в цілому і кожна окрема особистість сприймають існуючий стан дійсності й життя як адекватний та надійний, оскільки складаються реальні можливості для задоволення природних і соціальних потреб громадян сьогодні та існує впевненість у майбутньому.

Інформаційну безпеку суспільства також визначають як неможливість завдання шкоди його духовній сфері, культурним цінностям, соціальним регуляторам поведінки людей, інформаційній інфраструктурі і повідомленням, що передаються за її допомогою.

Інформаційна безпека – це стан захищеності потреб в інформації особи, суспільства й держави, при якому забезпечується їхнє існування та прогресивний розвиток незалежно від наявності внутрішніх і зовнішніх інформаційних загроз. Стан інформованості визначає ступінь адекватності сприйняття суб'єктами навколишньої дійсності і як наслідок – обґрунтованість рішень і дій, що приймаються.

Інформаційна безпека особистості - це стан людини, в якому його особистості не може бути завдано істотної шкоди шляхом здійснення впливу на навколишній інформаційний простір.

Під інформаційно-психологічною безпекою розуміють стан захищеності громадян, окремих груп та соціальних верств, масових об'єднань людей і населення загалом від негативних інформаційно-психологічних впливів.

Інформаційно-психологічна безпека характеризується як стан захищеності особистості, різноманітних соціальних груп та об'єднань людей від впливів, здатних проти їхньої волі та бажання змінювати психічні стани і психологічні характеристики людини, модифікувати її поведінку та обмежувати свободу вибору

Інформаційно-психологічна безпека особистості – це захищеність психіки й свідомості людини від небезпечних інформаційних впливів: маніпулювання свідомістю, дезінформування, спонукання до образ, самогубства тощо.

Інформаційно-психологічну безпеку визначають і як стан захищеності індивідуальної, групової й суспільної свідомості та соціальних суб'єктів різних рівнів від впливу негативних інформаційних факторів, які викликають дисфункціональні соціальні процеси.

Даний стан дає змогу людині сформувати і відповідно належно використовувати систему адекватного сприйняття реальності й відношення до оточуючого світу і самої себе, що стає основою для подальшої соціальної поведінки людини; цей стан забезпечує цілісність людини як активного соціального суб'єкта й надає можливості для розвитку в умовах інформаційної взаємодії з оточуючим світом.

У процесі інформатизації людина стала інформаційно «прозорою». При наявності бажання і засобів будь-яка наявна інформація щодо конкретної особистості може стати доступною і бути використана в своїх цілях іншою особистістю, групою осіб, суспільною групою і державою. Тільки незначна частина населення здатна запобігти небажаному доступу до своєї інформації. Більшість людей такої можливості не мають і залишаються беззахисними в цьому плані.

Інформаційно-психологічна безпека особистості (у вузькому розумінні) - це стан захищеності психіки людини від негативного впливу, який здійснюється шляхом упровадження деструктивної інформації у свідомість і (або) у підсвідомість людини, що приводить до неадекватного сприйняття нею дійсності.

Інформаційно-психологічна безпека особистості (в широкому розумінні) це:

-по-перше, належний рівень теоретичної та практичної підготовки особистості, при якому досягається захищеність і реалізація її життєво важливих інтересів та гармонійний розвиток незалежно від наявності інформаційних загроз;

-по-друге, здатність держави створити умови для гармонійного розвитку й задоволення потреб особистості в інформації, незалежно від наявності інформаційних загроз;

-по-третє, гарантування, розвиток і використання інформаційного середовища в інтересах особистості;

-по-четверте, захищеність від різного роду інформаційних небезпек.

Література

1. Бенеш Г. Психологія: dtv-Atlas: Довідник: Пер. з нім. – К.: Знання-Прес, 2007.- 510 с.:іл.

2.M.Argyle: Soziale interaction. Koln: Kiepeheuer Witsch 1972